

Madagascar

Visat nūm. 30

(octubre 2020)

Marius IVAŠKEVIČIUS

POKŠTAS (*kreipiasi į publiką*)

Brangūs madagaskariai, mano bičiuliai skaroti, būsimų mūs tautiečių netašyti, laukiniai bei juodaspalviai protėviai. Kaip tapo aišku iš piešinio, įrankio bei grandinių, mano čionai atstovaujama Žiemų Europos tauta radusi sau naują vietą neskuba medžio žaloti bei visaip drastiniai elgtis su išgalastais kirviais. Mes į kaimyno žemę, bandant ją apgyvendint, pirm savęs įkeliam karvę. Ir tik po to į mūs gyvulio smarkiai apkandžiotą žolę visą mūs likusią giminę bandome atsivest. Karvę aš jums pristatysiu, kai į čia atsikraustys mūsų bendrapiliečiai. Turim visokio tipo, betgi tačiau iš veido, modelis, kitaip sakant, per dideliausiai nesiskiria. Skirtumas – spalvoje. Galima išsirinkti baltą, taipogi juodą, rudą arba su plėmais, deja, jūs išlepintai akiai, pratusiai prie ekvatoriaus spalviškos gyvūnijos, negalėsime pasiūlyt anei ryškiai žalių, anei oranžinio atspalvio, anei ryškaus raudonumo. Nieko tame nepaveiksi, tokią jau gavom iš Dievo spalvotumo estetiką.

Betgi aš jūsų dėmesį pernelyg užlaikau ties pristatomu gyvuliu. Prisirinkit kantrybės. Ne už kalnų ir tas laikas, kai galėsite patys jį paliest ir paglostyt bei už krūtų patampyt. Karvės tą smarkiai mėgsta. Šitaip išgaunamas pienas. Mūsų platumose jis paprastai bėga baltas. Čia gi bijau prognozuot. Matysim, ar vietinės sąlygos, kaip kad ir jus nuspalvino, mūsų tautinį pieną spalviniai asimiliuos. Šiaip gyvulys tai lėtas, linkęs į pasyvumą, mūsųšką fatalizmą ir pernelyg negalvotas. Tad ir, išpėju, netinkamas loti bei jodinėt.

IVAŠKEVIČIUS, Marius. *Madagaskaras*. Vilnius: Apostrofa, 2012.

Translated by Carmina Daban Sunyer